

Jerzy Brzozowski, Anna Bitner-Wróblewska, Jerzy Siemiaszko

Miłuki, gm. Ełk, woj. suwalskie, St. 4,
AZP 22-79/20

Informator Archeologiczny : badania 23, 1

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Paleolit i mezolit

Dudka, gm. Wydminy woj. suwalskie St. 1 patrz neolit

Mąkolice, gm. Wola Krzysztoporska woj. piotrkowskie St. 3 patrz okres halszacki

Miłuki, gm. Elk,
woj. suwalskie,
St. 4, AZP 22-79/20

Muzeum Okręgowe w Suwałkach

Badania prowadził mgr Jerzy Brzozowski, przy współpracy mgr mgr Anny Bitner-Wróblewskiej i Jerzego Siemaszki. Finansowało Muzeum Okręgowe w Suwałkach. Pierwszy sezon badań. Obozowisko mezolityczne kultury niemeńskiej, ślady osadnictwa późnopaleolitycznego, neolitycznego, okresu rzymskiego, okresu wędrówek ludów, wczesnego średniowiecza, średniowiecza i okresu nowożytnego.

Stanowisko zostało odkryte podczas badań powierzchniowych AZP obszaru 22 — 79 w kwietniu 1988 r. Przeprowadzone jesienią 1988 r. i wiosną 1989 r. badania planigraficzne pozwoliły na dokładne sprecyzowanie zasięgu skupisk i rozrzutu materiału zabytkowego. Badania podyktowane zostały względami konserwatorskimi (duży stopień zniszczenia stanowiska przez orkę) miały charakter sondażowy.

Stanowisko w Miłukach położone jest na rozległym piaszczystym cyplu wcinającym się w jezioro Haleckie, przez które przepływa rzeka Elk. Jego centrum zajmuje rozległy pagórek od południa otoczony torfowiskiem. W partii północnej znajduje się niewielka rytna, zamknięta morenowym wzgórzem opadającym w stronę jeziora.

Wykopy usytuowane na szczycie pagórka oraz na styku obniżenia (rytny) z plażą jeziora. Badaniami objęto 69 m² powierzchni stanowiska. Pozwoliły one stwierdzić, że jego przeważająca część jest zniszczona przez orkę a materiał zabytkowy zalega głównie w humusie i tuż pod nim. Poniżej spągu humusu odkryto bardzo niewyraźne resztki obiektów (?) lub warstwy kulturowej (?). Jedynie w wykopie usytuowanym na skraju plaży jeziornej, w zalegających tam warstwach torfu poczyniono obserwacje stratygraficzne.

Wśród zabytków przeważały materiały krzemienne mezolitycznej kultury niemeńskiej i fragmenty ceramiki z okresu rzymskiego i wędrówek ludów. Badania dostarczyły także ceramiki kultury niemeńskiej z pierwszej jej fazy ceramicznej — fazy Dubiczaj. Wystąpiły także pojedyncze późnopaleolityczne zabytki krzemienne, fragmenty ceramiki kultur kręgu szumowego oraz nieliczne fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej, średniowiecznej i nowożytnej.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Okręgowym w Suwałkach.
Badania będą kontynuowane.

Obra, gm. Wolażyn woj. zielonogórskie St. 73 patrz wczesne średniowiecze

Mszano, gm. Brodnica,
woj. toruńskie,
St. 14, AZP: 35- 50/b.d.

Muzeum Regionalne w Brodnicy

Badania prowadził mgr Marian Marciniak. Finansował WKZ w Toruniu. Drugi sezon badań. Wielosezonowe obozowisko mezolityczne i subneolitycznego kręgu kultur strefy leśnej, ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych.

Po rocznej przerwie kontynuowano badania rozpoczęte w roku 1987. Eksplorowano kolejne 50 m² stanowiska. Wydobyto ok. 3000 fragmentów ceramiki, kilka tysięcy drobnych fragmentów kości zwierzęcych oraz ponad 25 000 wytworów krzemianych. Średnia gęstość zalegania wytworów krzemianych w tym sezonie wyniosła ok. 500 szt. w 1 m².

Odkryto kilkanaście jam oraz fragment obiektu mieszkalnego o konstrukcji słupowo-plecionkowej pot-